

Nr. 107 - Persillekræmmeren - 2016

Feriedreng på Stensballegaard.

Jeg var 9 år, da min skolelærer spurgte mig, Olle Keller og min bror Erik, om vi kunne tænke os at komme på ferie i Jylland på Stensballegaard ved Horsens.

Det ville vi gerne. Vi havde fået af vide, at vi skulle være hos Greve Hans Ahlefeldt-Laurvig.

Vi kom hver sommer hos Greve familien fra 1945 til 1950.

Da vi kom til Horsens hovedbanegård, stod der en dame, som tog imod os. Vi spurgte om hun var grevinden, men hun sagde, at hun var tjenestepige hos Greven. Hun fortalte, at hun tog imod os, fordi Greven og Grevinden var på ferie på Langeland. Da greveparret kom hjem fra ferien, kom de og hilste på os og sagde, at de håbede, at vi ville få en god ferie hos dem. De var meget flinke.

Vi fik vores eget værelse i sidefløjen, hvor vi havde eget badeværelse. Det var for os fantastisk. (Vi boede på Amager, hvor vi brødre delte værelse sammen, og vi havde ikke badeværelse hjemme).

Vi skulle være på Stensballegaard i 7 uger, som vi syntes gik alt for hurtigt.

Vi startede vores dage med at spise morgenmad ved 7 tiden, som køkkenpigen/ kokkepigen Nanna lavede til os. Foruden hende var der 2 tjenestepiger. Vi var meget spændt på at se gården, og den var stor. Den blev passet af 18 karle, og når der skulle høstes, kom der daglejere fra oplandet og hjalp til.

Der var 400 køer og lige så mange grise samt 18 heste.

Jeg kan huske at forvalteren hed Skrap. Men han var ikke skrap.

Karlene var meget flinke til at tage os med ud i marken, og vi fik altid lov til at styre hestene.

Olle styrer hestene hjem fra marken

Grevefamilien havde også et stort gartneri og en stor frugtplantage. Greven tog os mange gange med ud til stikkelsbærrene og ribsene, og så gik vi og snakkede.

Greven kunne godt lide at høre, hvordan vi levede i København.

Grevens havde deres eget badehus, som grevinden kørte ud til hver morgen. Nogle gange spurgte hun, om vi ville med, og det ville vi meget gerne, så var vi fri for at gå der til.

Når karlene og tjenestepigerne havde fri, mødtes de altid uden for avlsgården, hvor vi sad på stengærdet og spiste is. Nogle af karlene og tjenestepigerne blev kærestepar, og nogle blev gift med hinanden.

Et år, hvor vi igen var feriedrenge på Stensballegaard, blev en af tjeneste-pigerne gift. Det var Ebba, som blev gift med Valdemar. Brylluppet blev holdt i byens forsamlingshus. Så vi var rigtig til bondebal, det havde vi aldrig prøvet før.

Valdemar var chauffør hos Greven, og han transporterede mælk til Aarhus. Nogle gange var vi med på mælketuren, og på vejen til Aarhus kørte vi ind til andre herregårde og hentede mælk, som vi skulle have med. Det var en lang dag, vi skulle op kl. 6.00 om morgenen. Vi sov som en sten, når vi kom i seng om aftenen.

Greven tog os med ud til Lunden i Horsens til teater, og vi var også i biografen i Horsens med Greven.

En dag syntes Grevinden, at vi skulle have noget nyt tøj, så hun tog os med til Horsens og købte korte bukser og skjorter.

Jeg husker en dag, da karlene ikke skulle bruge alle hestene, at vi fik lov af forvalter Skrap til at ride på hestene. Vi red ud i skoven og ned til stranden, hvor vi badede. Det var en rigtig drengedrøm, som vi aldrig glemte. At ride til stranden og hjem igen. Sikken oplevelse!

Olle og Erik til hest

Jeg kan også huske, når vi var med til ringridning, som foregik på en bakke på vej mod Odder. Karlene pudsede deres gummistøvler med skosvætte, så de lignede rigtige ridestøvler.

Jeg kan også huske når Ebba, en af tjenestepigerne, passede den lille Greve Henrik. Så legede min bror og jeg med ham. Jeg har også hilst på Greve Henrik senere som voksen.

Tjenestepigerne tog os mange gange med hjem til deres familie, hvor vi fik kage og sodavand.

Min bror, som døde for to år siden, var hos Greven i 4 år og jeg var der i 5 år, så det var ikke altid de samme tjenestepiger, der var der i de år, vi var ferieborn hos greveparret.

Det har været alletiders sommerferie hos Greven og Grevinden, et afbræk i hverdagen, med mange uforglemmelige oplevelser, som jeg altid har mindedes med stor glæde.

Når ferien var slut, og vi skulle hjem igen, fulgte tjenestepigerne os til toget, men sommetider var det Greve Ditlev, som var søn af greveparret.

Vi har siden besøgt grevens mange gange. En gang, hvor jeg var på cykeltur i Jylland med en kammerat, kørte vi til Stensballegaard for at hilse på greven. Han stod og talte med en mand i fint jakkesæt. Jeg spurgte min kammerat, hvem af de to han troede var greven. Han sagde det må være ham i det fine tøj, men det var det ikke, Det var ham i pludderbukserne.

Vi, min hustru Bente og jeg, har også besøgt tjenestepigen Ebba og Valdemar mange gange gennem årene efter. De, Ebba og Valdemar, boede på Avlsgården.

Bente og jeg har to piger.

Tjenestepigen Ebba spurgte engang, da pigerne var små, om de kunne tænke sig at komme på ferie hos hende, men de sagde lidt generte nej tak!

Nanna kokkepigen/køkkenpigen har vi også besøgt mange gange, når vi var på besøg hos vores egen familie i Stensballe. Nanna og hendes mand + børn boede på en bondegård lige over for Ebba og Valdemar. Nanna blev gift med sønnen til gården.

Olle med Nanna Ulriksen og hendes datter Inge

Her i foråret besøgte vi Nanna, som bor på plejehjemmet i Stensballe, nu 96 år. Hun kunne godt huske vi to feriedrenge, men hun kunne selvfølgelig ikke kende mig.

Olle Keller, Skolevænget 14, 2770 Kastrup

Redaktion: Per Kjærulff, Jens Pii Johannessen, Poul Erik Schreiber

ISSN: 2246-4581